

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรม และเป็น การสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม การศึกษาจึงเป็นรากฐานและเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการ เมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของประเทศ (อุทัย บุญประเสริฐ, 2532) ปัจจุบันสภาพ เศรษฐกิจและสังคมในประเทศไทย ได้พัฒนาเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ความเจริญก้าวหน้าด้าน เทคโนโลยี เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง แนวโน้มของสังคมกำลังพัฒนาไปสู่ความเป็นอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น วิถีชีวิตในสังคมเปิด กว้าง จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการยกระดับการศึกษาและพัฒนาความรู้พื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนเจตคติให้สามารถปรับตัวและดำเนินชีวิตได้อย่าง เหมาะสม ท่ามกลางพลวัตของความเปลี่ยนแปลง (กรมวิชาการ, 2535)

ปัญญารอโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน ซึ่งเกิดจากการประชุมระดับโลก เรื่องการ ศึกษาเพื่อปวงชน ที่โรงแรมแอมบาสเดอร์ซิตี หาดจอมเทียน จังหวัดชลบุรี ในเดือนมีนาคม 2533 ได้สรุปไว้ว่า ประเทศสมาชิกจะจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ประชาชน ไม่ว่าจะเด็กหรือ ผู้ใหญ่ เป็นชายหรือหญิง ไม่ว่าจะอยู่แห่งหนตำบลใด คนเหล่านั้นควรจะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เหมือนกันหมด (ก่อ สวัสดิพานิชย์, 2535) ความเคลื่อนไหวนี้มีผลต่อรัฐบาลที่จะต้องเร่งดำเนินการ ยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของประชาชนให้สูงขึ้นโดยเร็ว เพื่อเป็นการแสดงถึงความตั้งใจ จริงของรัฐบาล ที่จะสานต่อจากปฏิธานที่ประกาศไว้ในปฏิญญารอโลก และเพื่อเป็นการพัฒนาบุคคลและ ประเทศโดยรวม รัฐจึงประกาศนโยบายว่าด้วยการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีหลักพื้นฐาน ดังนี้ (ก่อ สวัสดิพานิชย์, 2533)

1. การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสิทธิ์และหน้าที่ที่ประชาชนไทยทุกคนต้องมี และต้องได้รับ โดยไม่จำกัดเพศ วัย ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ภูมิลาเนา ความเชื่อทางศาสนา หรือข้อจำกัดอื่นใด
2. รัฐมีหน้าที่สนับสนุนวิถีทางการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีคุณภาพกว้างขวางทั่วถึง เป็นธรรม และให้เห็นเป็นการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ในการประชุม เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2533 ให้มีการขยายโอกาสการศึกษาภาคบังคับต่อไปอีก 3 ปี โดยได้ดำเนินการคัดเลือกโรงเรียนเข้าโครงการนาร่องขยายโอกาสทางการศึกษา ในปี การศึกษา 2533 จำนวน 119 โรงเรียน และในการประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2534 ได้มีมติเห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ดำเนินการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค ในลักษณะของการกระจายอย่างทั่วถึง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534) โดยกำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เปิดรับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เข้าเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีละ 1,000 ห้องเรียน/โรงเรียน นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2534 ถึงปีการศึกษา 2537 มีโรงเรียนในความรับผิดชอบทั้งสิ้น 4,323 โรงเรียน มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น 350,407 คน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537)

การจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับ ปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติรับผิดชอบ นับว่าเป็นภารกิจใหม่ที่เพิ่มเข้ามาในโรงเรียนประถมศึกษา การที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรที่วางไว้ จำเป็นต้องพัฒนาทั้งระบบที่ สัมพันธ์และเกื้อกูลต่อกัน ได้แก่ กระบวนการบริหาร กระบวนการนิเทศติดตามผล และกระบวนการ เรียนการสอน หากทั้ง 3 กระบวนการได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้องและต่อเนื่องแล้ว การยกระดับ คุณภาพการศึกษาย่อมเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

วงการการศึกษาของไทยในปัจจุบันยอมรับกันโดยทั่วไปว่า กระบวนการนิเทศการศึกษาจะช่วยในการ พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการศึกษาให้ดีขึ้นได้ บุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศการศึกษาโดยตรงก็คือ

ศึกษานิเทศก์ ภารกิจหลักของศึกษานิเทศก์คือ การพัฒนาและส่งเสริมงานวิชาการ (บรรจง ชูสกุลชาติ, 2531) ศึกษานิเทศก์จะก้าวหน้าได้ต้องพัฒนาตนเอง เพราะศึกษานิเทศก์เป็นผู้นำทางวิชาการ ต้องมีความรู้ความสามารถทางด้านงานวิชาการเป็นอย่างดี มิฉะนั้นจะแนะนำครูได้อย่างไร จะต้องเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง ต้องรู้บทบาทของตัวเอง (สมชัย วุฒิปรีชา, 2532) การสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีวิธีการและหลักการสอนที่แตกต่างกับระดับประถมศึกษาเป็นอย่างมาก ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเริ่มมีการเลือกเรียนว่าจะเรียนต่อหรือเรียนเพื่อเพิ่มพูนทักษะและความรู้เพื่อนำไปใช้ประกอบอาชีพ ศึกษานิเทศก์จะต้องรู้เรื่องติดตามการเรียนการสอนของครูให้เป็นไปตามหลักสูตรเท่านั้นยังไม่พอ ควรมีกิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมนอกหลักสูตร จะต้องมีการปรับให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น (ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์, 2534)

ในช่วงที่ผ่านมา การปฏิบัติงานนิเทศการศึกษาของศึกษานิเทศก์ซึ่งเคยปฏิบัติภารกิจนิเทศการศึกษาเฉพาะในระดับประถมศึกษา ประสบการณ์ในการนิเทศงานวิชาการในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นยังมีน้อย อีกทั้งเป็นงานใหม่ที่ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ยังไม่ผ่านการอบรมเพิ่มพูนประสบการณ์อย่างทั่วถึง และจากการรายงานผลการประเมินโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ปีงบประมาณ 2534-2535 เกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอน ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา (กรมวิชาการ, 2536) พบว่า ศึกษานิเทศก์จังหวัด ศึกษานิเทศก์อำเภอ มีการนิเทศการศึกษาให้ความช่วยเหลือโรงเรียนน้อย ควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และสามารถให้การนิเทศได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งดำเนินการนิเทศและติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นประจำและต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการนิเทศการศึกษาที่กำหนดไว้ว่า (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534)

1. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของโรงเรียนในความรับผิดชอบ
2. เพื่อแก้ปัญหาให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหาร ครูผู้สอน และบุคลากรของโรงเรียน ในสังกัดในการดำเนินงานการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร ให้บรรลุจุดหมายตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. เพื่อพัฒนาวัฒนธรรมและเทคนิครูปแบบการเรียนการสอนและการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอนให้

เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

4. เพื่อพัฒนาบุคลากรโรงเรียนในสังกัดทำให้มีความรู้ และประสบการณ์อันจำเป็นในการจัดการเรียนการสอน และสามารถแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบาย

5. เพื่อให้คำปรึกษาและประสานงานทางวิชาการแก่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด หรือสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ และโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนงานองค์การระหว่างประเทศ

6. เพื่อประสานงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงานศึกษาธิการเขต สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ ดำเนินโครงการและงานพัฒนาต่างๆ ที่กระทรวงและกรม มอบหมายไปยังเขตการศึกษา จังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นศึกษานิเทศก์ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เห็นว่าการศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นส่วนหนึ่งในการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ให้กับศึกษานิเทศก์ได้ตรงกับความต้องการที่จะนำความรู้ไปใช้ในการนิเทศการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ จึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 19 จังหวัด แบ่งเขตการศึกษาออกเป็น 3 เขต คือ เขตการศึกษา 9 ประกอบด้วย 6 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี ขอนแก่น เลย สกลนคร หนองคาย และหนองบัวลำภู เขตการศึกษา 10 ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ จังหวัดอุบลราชธานี กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด และอำนาจเจริญ เขตการศึกษา 11 ประกอบด้วย 5 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และสุรินทร์ ในการดำเนินงานโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2537 นี้ โรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้เปิดรับนักเรียนตามโครงการนี้ เขตการศึกษา 9 มี 86 อำเภอ เขตการศึกษา 10 มี 175 อำเภอ เขตการศึกษา 11 มี 88

อำเภอ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2537)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่มีประชากรมากที่สุดของประเทศ มีสภาพทางภูมิศาสตร์เป็นเขตติดต่อกับชายแดนประเทศเพื่อนบ้าน ที่มีการเมืองการปกครองที่แตกต่างกันกับประเทศไทย จึงมีผลกระทบต่อความมั่นคงปลอดภัยของชีวิตและการประกอบอาชีพประชากรอยู่บ่อย ๆ สภาพพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูง พื้นดินเป็นดินปนทราย ไม้ชุ่มน้ำ แห้งแล้ง ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรทำนาเป็นหลัก สภาพเศรษฐกิจไม่ดี ประชาชนมีฐานะยากจน รายได้เฉลี่ยของประชาชนต่ำที่สุดของประเทศ มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัวของประชากรเท่ากับ 9,493 บาท ซึ่งต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับภาคอื่น ๆ เนื่องจากสภาพปัญหาเศรษฐกิจและการประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมีการทำนาเป็นหลัก เมื่อเกิดภาวะฝนแล้งหรือสิ้นฤดูทำนา ประชาชนจึงว่างงาน และอพยพย้ายถิ่นไปทำงานในเมือง หรือจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2533) สภาพการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นวิชาสามัญและวิชาชีพในสัดส่วนที่เท่า ๆ กัน ความขาดแคลนครูจึงมีทั้งครูสามัญ โดยเฉพาะวิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และครูวิชาชีพ ครูที่ทำหน้าที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต้องรับภาระในการสอนเฉลี่ยคนละ 15 คาบ/สัปดาห์ (กรมวิชาการ, 2536) สิ่งเหล่านี้นับว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญในการจัดการศึกษา

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เลือกภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ในการศึกษาวิจัย เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปเป็นข้อมูลพัฒนาศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ตรงกับความต้องการของศึกษานิเทศก์ที่จะนำความรู้ความสามารถไปนิเทศการศึกษานภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาวิธีการพัฒนาตนเองของศึกษานิเทศก์ เกี่ยวกับงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในจังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่มีโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2537 จำนวน 3 เขตการศึกษา คือ เขตการศึกษา 9, 10 และ 11 ประกอบไปด้วย 19 จังหวัด คือ จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น เลย สกลนคร หนองคาย หนองบัว ภูบราษธานี กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม มุกดาหาร ยโสธร อำนาจเจริญ นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และสุรินทร์

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ นโยบาย เป้าหมาย การดำเนินงานด้านวิชาการในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2534) และขอบข่ายงานวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2532) ดังมีประเด็นสำคัญดังนี้

1. นโยบาย เป้าหมาย การดำเนินงานด้านวิชาการในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
3. งานการเรียนการสอน
4. งานสื่อการเรียนการสอน
5. งานวัดและประเมินผล
6. งานห้องสมุด
7. งานนิเทศการศึกษา
8. งานด้านการวางแผนงานวิชาการในโรงเรียน และกำหนดวิธีดำเนินงาน
9. งานส่งเสริมการสอน
10. งานประชุมอบรมทางวิชาการ

คานิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ความต้องการพัฒนาตนเอง หมายถึง ความต้องการพัฒนาตนเองของศึกษานิเทศก์
เกี่ยวกับงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้น
พื้นฐาน เพื่อนำไปใช้ในเทศการศึกษา

งานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง งานวิชาการตามกรอบการวิจัย
ประกอบด้วย นโยบาย เป้าหมาย การดำเนินงานวิชาการในโรงเรียนโครงการขยายโอกาส
ทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน งานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานสื่อ
การเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานด้านการ
วางแผนและกำหนดวิธีดำเนินงาน งานส่งเสริมการสอน งานประชุมอบรมทางวิชาการ

โรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน หมายถึง โรงเรียนประถม
ศึกษา ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ศึกษานิเทศก์ หมายถึง ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษานิเทศก์
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่ง
ชาติ ในจังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่มีโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2537

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง พื้นที่แบ่งตามภาคภูมิศาสตร์ จัดเป็น 3 เขตการศึกษา คือ เขตการศึกษา 9 ประกอบด้วย จังหวัดอุดรธานี ขอนแก่น เลย สกลนคร หนองคาย และหนองบัวลำภู เขตการศึกษา 10 ประกอบด้วย จังหวัดอุบลราชธานี กาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครพนม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด และอำนาจเจริญ เขตการศึกษา 11 ประกอบด้วย จังหวัด นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ และสุรินทร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ในเขตการศึกษา 9 เขตการศึกษา 10 และเขตการศึกษา 11 นำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลวางแผนในการพัฒนาศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ/กิ่งอำเภอ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน